

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 28050

гр. София, 20.12.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в закрито заседание на 20.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

като разглежда дело номер **2010** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК.

Образувано е по молба от ответната страна с правно основание чл. 248, ал. 1 ГПК с искане за изменение на решение № 15317 от 24.08.2024г., постановено по адм. дело № 2010/2024г. по описа на Административен съд София – град, 72 състав, в частта за разностите, по която компетентен да се произнесе е настоящият съдебен състав.

С молбата се поддържа, че размерът на присъденото адвокатско възнаграждение е прекомерен, тъй като не съответства на фактическата и правна сложност на делото, като се прави искане същото да се намали до минималния размер.

Жалбоподателят е депозирал писмен отговор в законоустановения срок по чл. 248, ал. 2 ГПК, като взема становище за неоснователност на молбата за изменение на решението в частта за разностите.

Съдът, като прецени молбата и наведените от страните доводи, както и постановеното по делото решение, приема следното:

Съобразно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разностите.

В случая молбата е депозирана в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК, и от активно легитимирана страна, в чиято тежест са възложени разности. Следва да се посочи, че в случай на искане за изменение на решение в частта за разностите, дължими в полза на другата страна по спора, наличието на депозиран списък на разностите по чл.80 ГПК от молителя в производството, касаещ сторените от самия него разности, не е необходимо условие за допустимост на молбата. В този смисъл, например, определение № 260 от 01.06.2015 г. по ч. гр.дело № 1771/2015г. на ВКС, първо г.о. По тези съображения

съдът приема, че молбата по чл. 248, ал. 1 ГПК се явява допустима.

Разгледана по същество, молбата е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Съобразно разпоредбата на чл. 38, ал. 2 ЗА в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати.

В разглеждания случай с постановеното по делото решение № 15317 от 24.08.2024г., чието изменение в частта за разноските се иска, е отменен мълчалив отказ на кмета на район "К. село" - СО по заявление за достъп до обществена информация от Н. В. В. с рег. № РКС24-ЕВ01-58/29.01.2024 г. и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата (ЗА) в полза на адвоката, осъществил безплатна правна помощ, е присъдено адвокатско възнаграждение, което съдът е определил в минимален размер от 1000 лв. на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждение, като е отчел фактическата и правна сложност на делото.

Настоящият съдебен състав поддържа и към настоящия момент изложеното становище, че размерът на адвокатското възнаграждение за осъществената правна помощ по реда на чл. 38 ЗА следва да се определи в минималния размер съобразно разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения, като намира, че посочено в молбата на ответника по чл. 248 ГПК не обосновава различни правни изводи. В този смисъл, например, определение № 11003 от 16.10.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9131/2024 г., определение № 11262 от 21.10.2024 г. на ВАС по адм. д. № 401/2024 г., III о.

Предвид изложеното искането на ответника за изменение на постановеното по настоящото дело решение в частта за разноските се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 248, ал. 1 ГПК във вр. чл. 144 АПК, Административен съд София-град, II отд., 72 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ без уважение молбата от 24.09.2024 г. на ответника с правно основание чл. 248, ал. 1 ГПК за изменение на решение № 15317 от 24.08.2024г., постановено по адм. дело № 2010/2024г. по описа на Административен съд София – град, 72 състав, в частта за разноските.

Определението е окончателно съгласно чл. 248, ал. 3 ГПК вр. чл. 144 АПК вр. чл. 40, ал. 3 ЗДОИ.

СЪДИЯ:

